

[Forsvarsministeren]

sig nødvendigt at gennemføre visse justeringer mellem de enkelte personalekategorier.

Forsvarsministeriet og forsvarskommandoen er interesserede i, at flest muligt værnepligtige melder sig frivilligt til aftjening af værnepligten, således at færrest muligt skal tvangsindkaldes.

Der er bl.a. derfor etableret en ordning med »frivillig værnepligt«, der indebærer, at den værnepligtige selv kan vælge indkaldesestidspunkt og -sted mod at afgive sin »frinummerchance«. Denne ordning tilgodeser også det formål, at alle tjenstdygtige værnepligtige, der ønsker indkaldelse, bliver indkaldt.

Der gøres meget for at øge antallet af »frivillige værnepligtige«. Jeg kan f.eks. nævne, at forsvarskommandoen efter hvert sessionshalvår skriver til samtlige udskrevne værnepligtige og tilbyder dem at blive indkaldt som »frivillig værnepligtig«. Endvidere søger man i forskellige publikationer vedrørende værnepligtsspørgsmål at vække interessen for denne værnepligtsform.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at siden 1976 er i gennemsnit ca. 50 pct. af forsvarsets samlede behov for værnepligtige dækket ad frivillighedens vej.

Jeg kan endelig oplyse, at forsvarsministeriet savner kendskab til de undersøgelser, som måtte have dannet grundlag for påstanden i landsbladet for CF-korpsets værnepligtige, Sprøjten, om, at 70 pct. af de indkaldte værnepligtige har beskæftigelse før indkaldelsen, mens kun ca. 50 pct. af disse værnepligtige kan påregnes at finde arbejde ved hjemsendelsen.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (28/6 79) af:

Grove (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at Københavns Lufthavnsvæsen i forbindelse med licitationen i Kastrup vedrørende forpagtningen af salgsboden i transithallen valgte et tilbud, der koster staten et tab på 1,1 mill. kr.?«

(Spm. nr. 1135).

Begrundelse.

I forbindelse med licitationen er fremkommet tre tilbud. SAS bød mindst i forpagtningsafgift, Illum næstmindst, og et privat

firma ved hr. Peder Iversen tilbød mest. Mellem Illums og hr. Iversens tilbud var der en forskel på 1,1 mill. kr. Alligevel valgte lufthavnsvæsenet et tilbud, der giver staten en væsentlig mindre indtægt.

Da hr. Iversen har erklæret sig parat til at stille den nødvendige bankgaranti på 175.000 kr., må det forundre, at man alligevel vælger et mindre fordelagtigt tilbud. Skal der være nogen mening i de licitationer, det offentlige afholder, og dermed adgang for alle til at deltage på lige vilkår, må hensynet til statens indtjening være det eneste afgørende, når der skal vælges forpagter.

Besvarelse (6/7 79):

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Af begrundelsen for det stillede spørgsmål fremgår det, at det er spørgerens opfattelse, at det eneste afgørende ved lufthavnsvæsenets valg af en forpagter skal være, hvem der tilbyder staten den højeste afgift.

Denne opfattelse er ikke korrekt, eftersom det må være en forudsætning for antagelse af et tilbud om overtagelse af forpagtningen af en salgsbod i lufthavnen, at den pågældende tilbudsgiver besidder de fornødne faglige kvalifikationer, at han kan dokumentere en erfaring i at drive en salgsbod af den art, udbuddet vedrører, samt at han har fremlagt et tilfredsstillende økonomisk beregningsgrundlag for driften. Er dette tilfældet, er jeg selv sagt enig i, at provenuet for staten bør være det afgørende ved valg af forpagter.

I det foreliggende tilfælde var forholdet imidlertid det, at de nævnte forudsætninger ikke var opfyldt for så vidt angår det i spørgsmålet omtalte tilbud, og allerede af den grund kunne en antagelse af dette ikke komme på tale.

Til *justitsministeren* (28/6 79) af:

H. C. Hansen (FP):

»Omtrentlig hvor mange love, cirkulærer, politivedtægter og eventuelt andre statslige retsfor skrifter har den danske befolkning at rette sig efter?«

(Spm. nr. 1136).

Begrundelse.